

kommende Tilfælde ved et Skib i Kystfart, som fyldestgør Lovens Forskrifter med Hensyn til Redningsmateriel.

Jeg vælger et Passagerskib paa 600 Tons. Dette Skib maa føre 150 Mennesker, af hvilke jeg regner, at de 18 høre til den faste Besætning, medens de 132 ere Passagerer. Maa jeg her indskyde, at ved Kystfart forstaas al Trafik i den sydlige Del af Kattogat, Syd for en Linie fra Kullen til Hasenøre paa Mols, saaledes at f. Eks. Aarhusdamperen gaar i Kystfart og Randersdamperen udenfor Kystfart. Hvis nu Ulykken skulde ske, og et saadant Skib gik til Bunds med 150 om Bord værende, altsaa det højeste Antal, og Redningsmateriellet netop fyldestgør Lovens Krav, saa skulde der paa dette Skib være to Baade med tilsammen 4 m³ Rumindhold. Hver Person regnes at kræve 0,23 m³, hvilket atter vil sige, at der i Virkeligheden knap er Plads til 9 Personer i hver af disse Baade; saa maatte det være 2,07 m³. Lad os nu regne dette, saa ville de to Baade kunne optage 18 Personer. Saa kræves der endvidere, at der af Redningsbælter skal være om Bord et saa stort Antal, at de i Forening med Baadene kunne optage $\frac{3}{4}$ af Passagererne — der tales ikke om Besætningen. Dette vil atter sige, at Redningsbælterne plus Baadene skulle i det givne Tilfælde, hvor jeg regner med 132 Passagerer og 18 Personer af Besætningen, kunne optage 99 Personer. Da Baadene regnes at kunne optage 18, skal der altsaa være Redningsbælter til 81. Det er 99. Men saa foreskriver Loven yderligere, at der skal være 1 Redningskrans for hver Baad, dog ikke mindre end 4. Jeg regner, at disse Redningskranser kunne til Nød bjærge to Personer hver; der staar nemlig i Loven, at hver Redningskrans skal kunne bære 15 kg Jern, medens et Redningsbælte kun skal kunne bære 8 kg Jern. Lægge vi dette sammen, vil det vise sig, at der i Henhold til Lovens Forskrifter paa en saadan Passagerdamper er Flydemidler for 150 Personer. Der vil altsaa være 43 Personer, for hvilke der ikke er Flydemidler; og kom Ulykken paa, blev der Trængsel og Konkurrence om de forhaandenværende Flydemidler, vilde jeg mene, at en Lovgiver, en Rigsdagsmand, som var med om Bord, vilde blive for saa vidt ilde stillet, som noget vilde tale for, at den Rigsdagsmand, der havde været med til at lave Lovbestemmelser, der ordnede det saaledes, at der manglede Flydemidler til 43 om Bord værende Per-

soner, blev henvist til at være imellem de 43, der skulde hjælpe sig, som de kunde. Altsaa, Lovens Forskrifter paa dette Punkt ere ikke fyldestgørende.

Maa jeg kun føje til, at efter Udtalelser fra Det forenede Dampskibsselskab findes der paa samtlige dets Skibe, der gaa i Kystfart, Flydemidler tilstrækkelige for samtlige om Bord værende — ved Flydemidler forstaas i denne Forbindelse Baade, Redningsbælter og Redningskranse. Jeg skal tilføje, at der jo er under Udarbejdelse andre Regler i saa Henseende, og at disse Regler, saavidt mig bekendt, tage Sigte paa, at der for Skibe i Kystfart skal normeres Redningsmidler saaledes, at de ere tilstrækkelige til, at alle om Bord værende kunne holdes flydende, men vel at mærke saaledes, at man skal tage Bænke og andet løst flydende Materiel med i denne Beregning. Jeg synes, at det er at gaa lidt vidt. Jeg mener, at naar Det forenede Dampskibsselskab for Skibe i Kystfart hidtil har kunnet have Flydemidler tilstrækkelige til alle om Bord værende uden at tage Bænke o. s. v. med, burde dette ogsaa normeres ved den Ændring af Loven, som nu tilsigtes. Altsaa, efter Loven kræves der ikke tilstrækkelige Flydemidler for alle om Bord værende, og det er i Henhold hertil, Udvalget er blevet enigt om at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa Nødvendigheden af, at der dels ved Overvaagelse af allerede gældende Lovregler og dels ved snarest mulig Tilvejebringelse af eventuelt fornødne nye Lovregler fremskaffes Sikkerhed for; at Redningsmateriellet i hvert enkelt Tilfælde er tilstrækkeligt til Redning af samtlige om Bord værende. Denne Henstilling til den højtærede Minister tillader jeg mig at anbefale til nøje og velvillig Overvejelse.

Ministeren for Handel og Søfart

(*Muus*): Idet jeg takker for den Velvillie, hvormed Lovforslaget i det hele er blevet modtaget, vil jeg gerne tilføje en forklarende Bemærkning om Grunden til den lille Uoverensstemmelse, som der har vist sig at være med Hensyn til § 2, sidste Stykke. Vi maa vel erindre, at dette Forslag, som det stod i det oprindelige Lovforslag, er indsat af den skandinaviske Kommission eller det skandinaviske Udvalg, som en supplerende Bemærkning til § 1. Der er jo noget ejendommeligt i, at man i § 1 vedtager et Ansvar, som man i og